

تعیین اجزای شاخص بهره‌وری آب تحت مدیریت تک‌آبیاری زمان کاشت برای ارقام گندم دیم

علیرضا توکلی^۱

تاریخ دریافت: ۸۹/۱۲/۱۷

تاریخ پذیرش: ۹۱/۱/۱۶

چکیده

یکی از اهداف اساسی در زراعت دیم، تعیین و شناخت اجزای بهره‌وری آب از طریق اعمال مدیریت‌های مناسب زراعی از جمله تک‌آبیاری و تاریخ کاشت برای ارقام مختلف گندم است. بدین منظور و با هدف به‌گزینی تک‌آبیاری و تعیین برنامه زمانی مناسب آن برای گندم دیم، تحقیقی به صورت اسپلیت پلات بر پایه طرح بلوک‌های کامل تصادفی در سه تکرار در ایستگاه تحقیقات کشاورزی دیم، مراغه و به مدت دو سال زراعی (۸۳-۱۳۸۱) به اجراء درآمد. سه تاریخ کاشت (زود، نرمال، دیر) و سه میزان تک‌آبیاری (بدون آبیاری (شرایط دیم)، تک‌آبیاری به میزان ۵۰ میلی‌متر در زمان کاشت و تک‌آبیاری به میزان ۱۰۰ میلی‌متر در زمان کاشت) برای پنج رقم گندم (شامل سه لاین تحت شماره، رقم آذر ۲ و دبل کراس‌شاهی) مورد مطالعه قرار گرفت. اجزای شاخص‌های بهره‌وری بارش، بهره‌وری آب آبیاری و بهره‌وری کل آب کاربردی (تک‌آبیاری و بارش) تحت شرایط و تیمارهای ذکر شده تعیین گردید. بر اساس نتایج به دست آمده و تحلیل بر اساس میان‌یابی و مقادیر کمی شاخص‌های بهره‌وری آب مصرفی برای گندم دیم، تیمار ۱۰۰ میلی‌متر تک‌آبیاری در اول مهر، ۷۵ میلی‌متر تک‌آبیاری در اواسط مهر و تک‌آبیاری ۵۰ میلی‌متر در اواخر مهر مطلوب‌ترین برنامه آبیاری برای لاین شماره ۳ بود که نسبت به رقم آذر ۲ برتری نشان داد و میزان بهره‌وری تک‌آبیاری آن بین ۱۱/۳ تا ۲۱/۳ کیلوگرم بر متر مکعب است. حداکثر بهره‌وری آب تک‌آبیاری، بهره‌وری بارش و بهره‌وری کل آب کاربردی از این گزاره مدیریتی به دست آمد.

واژه‌های کلیدی: آبیاری تکمیلی، تاریخ کاشت، عملکرد، بهره‌وری بارش

مقدمه

واحد سطح به دست آید، اما با توجه به محدودیت امکان افزایش سطح زیر کشت، با توجه به اندک بودن شاخص بهره‌وری آب در زراعت آبی و دیم، بایستی از بارش و آبیاری حداکثر استفاده را نمود و شاخص بهره‌وری از آب کاربردی را افزایش داد. بنابراین با توجه به سطح زیر کشت و تولید گندم در زراعت آبی و دیم و محدودیت منابع آب در کشور، ضروری است با بهینه‌سازی مصرف آب در زراعت آبی و به کارگیری آبیاری تکمیلی بهینه در زراعت دیم، ضمن کسب سود خالص بیشتر، از آب مصرفی (بارش و آب آبیاری) حداکثر استفاده به عمل آید. اگر چه عملکرد محصول تحت شرایط دیم بستگی به بارش سالانه دارد اما عملکرد دانه و بهره‌وری آب مصرفی^۳ (WP) از طریق مدیریت‌های زراعی و بهینه‌سازی مصرف نهاده‌ها به طور مؤثری افزایش می‌یابد (۷، ۱۰، ۱۱، ۱۳، ۱۸، ۲۱، ۲۲، ۲۴، ۲۷ و ۲۸). از جمله این مدیریت‌های زراعی می‌توان به تاریخ کاشت، سطوح تک‌آبیاری و ارقام اشاره کرد. آبیاری تکمیلی و تک‌آبیاری، بهینه‌سازی مصرف آب از پایین یعنی کاربرد حداقل آب نسبت به شرایط دیم برای جبران

در افزایش بهره‌وری آب باران^۳ (RWP) بهینه‌سازی کلیه مدیریت‌های زراعی از جمله مصرف کود (مقدار، زمان و منبع کود)، کاشت (آماده‌سازی زمین، نوع شخم و ادوات آن، آرایش کاشت) و گیاه (رقم، میزان و کیفیت بذر، زمان کاشت، خصوصیات گیاه‌شناسی و فیزیولوژیکی گیاه و پتانسیل تولید) مد نظر قرار می‌گیرد. یکی از شیوه‌های موثر در بهبود و افزایش ثبات و پایداری تولید مدیریت آبیاری محدود و تک‌آبیاری است که تعیین رقم مناسب، میزان آب مصرفی، زمان کاشت و میزان افزایش عملکرد با تک‌آبیاری، از جمله مسائل مرتبط به آن است (۱ و ۲).

فاؤ (۸) برآورد کرد که حداقل دو سوم افزایش تولیدات محصولات مورد نیاز در دهه‌های آینده باید از طریق عملکرد بیشتر در

۱- استادیار پژوهش بخش تحقیقات فنی و مهندسی مرکز تحقیقات کشاورزی استان سمنان (شهرورد)

کشاورزی دیم مراغه (عرض جغرافیایی ۳۷ درجه و ۱۵ دقیقه شمالی، طول جغرافیایی ۴۶ درجه و ۱۵ دقیقه شرقی و ارتفاع ۱۷۲۵ متر) در دو سال زراعی ۱۳۸۱-۸۲ و ۱۳۸۲-۸۳ انجام شد. خاک محل آزمایش عمیق و دارای رس نرم بوده است. رطوبت ظرفیت زراعی، رطوبت نقطه پژمردگی دائم و وزن مخصوص ظاهری خاک به ترتیب ۳۸ درصد حجمی، ۲۰ درصد حجمی و ۱/۱۷۵ گرم بر سانتی‌متر مکعب بوده و متوسط آب قابل استفاده در یک متر عمق خاک برابر ۱۸۰ میلی‌متر است. میزان بارش سال‌های زراعی ۱۳۸۱-۸۲ و ۱۳۸۲-۸۳ به ترتیب برابر ۳۶۸/۸ و ۴۱۵ میلی‌متر و متوسط بارش دو سال زراعی برابر با ۳۹۲ میلی‌متر بوده است. سه تاریخ کاشت شامل: اوایل مهر (Early)، اواسط مهر (Normal) و اواخر مهر (Late) به عنوان فاکتور اصلی، سه میزان تک‌آبیاری شامل: بدون آبیاری (شرایط دیم)، تک‌آبیاری به میزان ۵۰ میلی‌متر در زمان کاشت و تک‌آبیاری به میزان ۱۰۰ میلی‌متر در زمان کاشت به عنوان فاکتور فرعی و پنج رقم گندم (شامل سه لاین تحت شماره، رقم آذر ۲ و دبل کراس‌شاهی) به عنوان فاکتور فرعی فرعی مورد مطالعه قرار گرفتند. مبنای انتخاب تک‌آبیاری به میزان ۱۰۰ میلی‌متر، تأمین کمبود رطوبتی آب قابل قابل استفاده گیاه تا عمق ۵۰ سانتی‌متر و راندمان توزیع ۹۰ درصد در پلات‌های آبیاری بوده است تا ذخیره رطوبتی مناسبی برای تأمین نیاز آبی محصول تا وقوع اولین بارش مؤثر پاییزه فراهم شده باشد. منبع تأمین آب آبیاری، چاه بود که مشکلی از نظر کیفیت نداشت (میزان اسیدیته، هدایت الکتریکی و میزان سدیم قابل تبادل به ترتیب برابر ۱/۵ دسی‌زیمنس و ۱/۷۶ است). آبیاری به صورت سطحی و از طریق انتقال آب با لوله و شلنگ و کنترل دقیق با کنتور حجمی صورت گرفت و برای دستیابی به یکنواختی توزیع مناسب، آبیاری در کرت از طریق لوله سوراخ‌دار متحرک دستی انجام شد، به نحوی که آب از طریق منفذ تعییه شده به فواصل ۳-۴ سانتی‌متری روی لوله پلی‌اتیلن ۶۳ میلی‌متری و به طول ۴ متر و با حرکت دستی یکنواخت در سطح کرت، پخش گردید. تیمارهای آبیاری (۱۰۰ و ۵۰ میلی‌متر) برای مقایسه با شرایط دیم (بدون آبیاری) در هر یک از تاریخ‌های کاشت اعمال شد. میزان تولید به ازای واحد آب مصرفی تعیین شد.

آب مصرفی شامل بارش، آبیاری و یا مجموع بارش و آبیاری تحت شرایط تیمارهای مختلف است، لذا شاخص‌های بهره‌وری آب مصرفی از جنبه‌های مختلف (بهره‌وری آب آبیاری در اضافه تولید نسبت به شرایط دیم، بهره‌وری آب آبیاری در عملکرد کل، بهره‌وری بارش و بهره‌وری مجموع آب آبیاری و بارش در عملکرد کل) و برای متوسط دو سال مورد ارزیابی قرار گرفته است که با استفاده از معادلات ۱ تا ۳ تعیین شد.

کمبود بارش در زمان مناسب و بحرانی رشد و یا با هدف جلو اندختن مرحله رشد است تا محصول بتواند در مراحل دیگر از رطوبت خاک، بارش و درجه حرارت محیط برای تولید بیشتر بهره گیرد. تاریخ کاشت فاکتور مهمی در افزایش بهره‌وری بارش (RWP) در زراعت دیم است، تحقیقات انجام شده در اقلیم مدیترانه‌ای استرالیا نشان داد که تأخیر در کاشت بعد از زمان بهینه بر اساس بارش فصل زراعی به طور چشمگیری عملکرد دانه را کاهش می‌دهد (۵ و ۹). کارایی مصرف آب ناشی از آبیاری تکمیلی سبب افزایش کارایی مصرف آب ناشی از بارش گردید (۱۷ و ۲۹).

در مناطق خشک، آب و نه‌زمین، فاکتور محدود کننده در بهبود و افزایش تولیدات کشاورزی است، حداقل نمودن بهره‌وری از آب و نه‌عملکرد در واحد سطح، راهبردی موثرتر و بهتر برای مدیریت مصرف آب در چنین شرایطی است (۱۶). شاخص‌های بهره‌وری آب برای برنامه‌ریزی آبیاری بهینه غلات مناسب است (۳۲). بهره‌وری آب مصرفی به صورت نسبت عملکرد محصول به مقدار آب مصرفی محصول تعريف می‌شود، آب مصرفی محصول شامل بارش، آبیاری یا آبیاری + بارش می‌باشد (۱۴، ۱۶، ۲۷، ۳۰، ۳۲، ۳۳). بهره‌وری آب مصرفی دارای مفهومی اقتصادی است و بیانگر میزان تولید به ازای واحد نهاده است. کاربرد مدیریت صحیح خاک و گیاه، بهره‌وری آب آبیاری را به طور موثری افزایش می‌دهد. بهبود بهره‌وری آب زمانی می‌تواند حاصل شود که گیاه استقرار پیدا کرده باشد، کود مناسب و مورد نیاز مصرف شده باشد، علف‌های هرز کترنل شوند و از تناب و زراعی صحیح استفاده شده باشد (۲۳). رقم گندم از جمله عواملی است که در بهینه‌سازی مصرف آب موثر است، اصلاح نژاد و انتخاب ارقام و واریته‌ها برای بهبود بهره‌وری آب و استفاده از بهترین ژنتیک‌های سازگار با شرایط منطقه‌ای می‌تواند سبب بهبود استفاده از آب خاک و افزایش بهره‌وری آب مصرفی شود (۲۶). لذا در این تحقیق برنامه تک‌آبیاری زمان کاشت برای جلو اندختن مرحله رشد محصول و با هدف بهره‌گیری بیشتر از بارش‌های بهاره در تولید دانه بیشتر و متأثر نشدن از تنش‌های آخر فصل برای ارقام گندم و نیز بررسی شاخص بهره‌وری بارش مورد مطالعه قرار گرفت. همچنین تعیین اجزای شاخص بهره‌وری آب مصرفی (بارش، تک‌آبیاری و مجموع آبیاری و بارش) و تعیین گزاره برتر تک‌آبیاری بر اساس شاخص‌های بهره‌وری آب، هدف دیگر این تحقیق را تشکیل می‌دهد.

مواد و روش‌ها

این تحقیق به صورت اسپلیت اسپلیت پلات بر پایه طرح بلوك‌های کامل تصادفی و در سه تکرار در ایستگاه تحقیقات

$$\left. \begin{array}{l} \text{RWP} = \frac{\text{Yield}}{\text{rain}} \\ \text{IWP} = \frac{\Delta \text{Yield}}{\text{IWU}} \quad \Delta \text{Yield} = \text{Yield}_{\text{irri}} - \text{Yield}_{\text{rainfed}} \\ \text{WP} = \frac{\text{Yield}}{\text{TWU}} \quad \text{TWU} = \text{IWU} + \text{rain} \quad \text{if } \text{IWU} = 0 \text{ then } \text{TWP} = \text{RWP} \end{array} \right\} \quad (1)$$

$$(2)$$

$$(3)$$

لاتین بیانگر مقایسه اثرات متقابل آبیاری، ارقام و تاریخ کاشت، حروف بزرگ لاتین بیانگر مقایسه اثرات مقادیر آبیاری بر ارقام مختلف است.

علائم α , β و γ به گروه‌بندی تیمارهای آبیاری اختصاص دارد.
آنچه که در این پژوهش به عنوان تاریخ کاشت ذکر شده در واقع موضوع زمان تخصیص آب برای انجام آبیاری محدود است نه آنچه که به عنوان تاریخ کشت مرسوم است، چرا که فقط در صورتی که آبیاری صورت بگیرد فعالیت و رشد و نمو محصول شروع خواهد شد و در غیر این صورت تاریخ کشت معنی و مفهوم نخواهد داشت. اگر چه تیمارهای تحقیق شامل مقدار و زمان مصرف آب برای رقم مختلف گندم بود، اما اهمیت و اثرات آب به مراتب بیشتر و تأثیرگذارتر از رقم بوده است. به طوری که متوسط اختلاف عملکرد ارقام تحت شرایط دیم - ۴۸۱ - ۳۶۱ کیلوگرم در هکتار بود، اما تک آبیاری به میزان ۵۰ - میلی‌متر و ۱۰۰ میلی‌متر به ترتیب افزایش عملکردی بین ۱۰۴۵ - ۸۱۵ و ۵۵۴ کیلو گرم در هکتار ایجاد کردند (جدول ۱).

که در این معادلات WP: شاخص بهره‌وری آب، Yield: عملکرد محصول، دانه یا بیوماس، WU: میزان آب کاربردی، RWP: شاخص بهره‌وری بارش، IWP: شاخص بهره‌وری آب آبیاری، IWU: میزان آب آبیاری به کار رفته، فارغ از زمان مصرف آب، TWP: شاخص بهره‌وری کل آب کاربردی شامل آب آبیاری و بارش و TWU: میزان آب به کار رفته شامل آب آبیاری و بارش است.
بر اساس تجزیه مرکب و با توجه به مقایسه میانگین‌های صفات و پارامترهای مورد نظر با آزمون دانکن تیمار یا تیمارهای مطلوب انتخاب می‌شوند.

نتایج و بحث

اثرات تیمارهای مورد مطالعه بر عملکرد محصول و بهره‌وری آب در سطح آماری یک درصد معنی‌دار بود. مقایسه میانگین‌های آنها که در جدول ۱ نشان داده شده حاکی از گروه‌بندی آنها است. حروف کوچک

جدول ۱- میانگین عملکرد دانه (کیلوگرم در هکتار) ارقام مختلف گندم تحت تاریخ‌های مختلف کاشت و سطوح تک‌آبیاری

میانگین	تاریخ کاشت				میانگین
	اوخر مهر	اواسط مهر	اوائل مهر	تیمارهای آبیاری	
۱۲۳۹ EF*	۱۱۶۸ ijk1	۱۱۹۰ ijk1	۱۳۵۹ hijkl*	V1	
۱۳۴۸ DE	۱۲۰۷ ijk1	۱۳۳۳ ijk1	۱۵۰۳ hijk	V2	
۱۴۹۶ D	۱۴۲۷ hijkl	۱۴۹۹ hijk	۱۵۶۳ hi	V3	شرط
۱۴۰۴ DE	۱۲۴۰ ijk1	۱۴۲۹ hijkl	۱۵۴۳ hij	V4	دیم
۱۰۴۲ F	۱۰۴۰ kl	۱۰۲۱ l	۱۰۶۶ jkl	V5	
۱۳۰۶ γ	۱۲۱۶	۱۲۹۴	۱۴۰۷		میانگین
۱۵۰۸ D	۱۵۳۱ hij	۱۴۵۹ hijkl	۱۵۲۳ hij	V1	
۲۱۲۰ C	۲۰۵۸ defg	۲۴۶۶ cde	۱۸۳۷ fgh	V2	تک‌آبیاری
۲۳۰۲ C	۲۰۱۷ efg	۲۵۰۳ cd	۲۲۸۴ cde	V3	به میزان ۵۰
۲۲۷۱ C	۲۰۴۹ defg	۲۳۹۰ cde	۲۲۷۳ cde	V4	میلی‌متر
۱۵۵۹ D	۱۵۰۴ hijk	۱۶۳۲ ghi	۱۵۴۲ hij	V5	
۱۹۵۲ β	۱۸۳۲	۲۰۹۰	۱۹۳۴		میانگین
۲۱۸۸ C	۱۴۳۲ hijkl	۲۲۰۲ de	۲۸۳۱ bc	V1	
۲۸۲۷ B	۲۲۶۲ def	۳۱۳۲ b	۳۱۱۷ b	V2	تک‌آبیاری
۳۱۸۵ A	۲۵۰۳ cd	۳۷۸۳ a	۳۲۶۹ b	V3	به میزان
۲۸۵۵ B	۲۳۱۴ de	۳۲۳۲ b	۳۰۱۷ b	V4	۱۰۰ میلی‌متر
۲۱۱۵ C	۱۳۷۳ hijkl	۲۵۱۷ cd	۲۴۵۴ cde	V5	
۲۶۳۶ α	۱۹۷۷	۲۹۹۴	۲۹۳۸		میانگین

$V_1 = 72\text{YRRGP}$ $V_2 = \text{Fenkang15/Sefid (seed white)}$

$V_3 = \text{Turkey 13/F9.10/Maya''S''}$ $V_4 = \text{آذر ۲}$ $V_5 = \text{double cross shahi}$ (رقم آبی)

* میانگین‌های دارای حروف مشترک بر اساس آزمون دانکن تفاوت معنی‌داری در سطح آماری یک درصد ندارند.

مؤثر، این میزان آب نمی‌تواند بهره‌وری مناسب را از خود نشان دهد و ۵۰ میلی‌متر آب مصرفی با در نظر داشتن ارقام متناسب با این شرایط، کفايت خواهد کرد. در آناتولی مرکزی ترکیه نشان داده شد که آبیاری تكمیلی در اولین تاریخ کاشت، عملکرد گندم را تا ۶۰ درصد افزایش داد (۱۲) و بهره‌وری آب آبیاری برابر با $52/5$ کیلوگرم بر میلی‌متر به دست آمد. جوانه زدن و رشد گندم در پاییز (استقرار محصول) و استفاده بهتر از بارش‌های مراحل بعد علت این افزایش و تأثیر آبیاری تكمیلی گزارش گردید (۱۶).

اثر تک‌آبیاری در افزایش بهره‌وری بارش در تولید دانه در شرایط دیم، برای تاریخ‌های کاشت و ارقام گندم متفاوت است. اگر چه طبق نتایج به دست آمده (جدول ۲) تاریخ کاشت زود در شرایط دیم کارآبی بیشتر نشان داد (متوسط $3/6$ کیلوگرم بر میلی‌متر) اما در شرایط دیم احتمال بارش‌های اتفاقی منجر به جوانه‌زنی بذر و سپس وقوع یک دوره خشکی وجود دارد و ممکن است خسارت جدی به محصول وارد کند. با توجه به جدول ۲ بدینه است که شاخص TWP در شرایط دیم در واقع همان شاخص RWP خواهد بود که در فرمول ۱ به آن اشاره شده است. بیشترین میزان RWP مربوط به رقم V3 و برابر با $3/8$ کیلوگرم بر میلی‌متر به ترتیب برای تاریخ کاشت اول تا سوم است. با اعمال تک‌آبیاری، بهره‌وری بارش افزایش پیدا کرد. در هر دو شرایط تک‌آبیاری 50 و 100 میلی‌متر بیشترین بهره‌وری مجموع بارش و آب آبیاری، TWP مربوط به تاریخ کاشت نرمال است (به ترتیب $4/7$ و $6/1$ کیلوگرم بر میلی‌متر). در هر سه تاریخ کاشت و سطوح تک‌آبیاری، از نظر TWP برتری برای رقم V3 است. به طوری که در تاریخ کاشت اول تا سوم، بهره‌وری آب آبیاری (100 میلی‌متر) به ترتیب $77/5$ و 42 درصد افزایش پیدا کرد (جدول ۲ و شکل ۱). در میان ارقام نیز کمترین میزان بهره‌وری مربوط به ارقام V1 و V5 می‌باشد و رقم آذربایجانی رقم V3 مطرح است.

بهره‌وری تک‌آبیاری در عملکرد کل (جدول ۲) نشان می‌دهد که تاریخ کاشت نرمال بر دو زمان دیگر و تاریخ کاشت زود بر کاشت دیر هنگام، برتری دارد. کمترین زمان تک‌آبیاری مربوط به تاریخ کاشت سوم بود. اگر چه در تاریخ کاشت سوم، از میان دو سطح 50 و 100 میلی‌متر تک‌آبیاری، برتری نسبی مربوط به تک‌آبیاری 50 میلی‌متر است اما بایستی این نکته را در نظر داشت که تک‌آبیاری میزان به 50 میلی‌متر در اولین تاریخ کاشت می‌تواند سبب افزایش ریسک و خط‌پذیری سیستم کشت در اثر وجود دوره خشکی طولانی تا اولین بارش مؤثر شود از نقطه نظر کاربردی در سطح مزارع زارعین، مشکل توزیع یکنواخت آب در سطح مزرعه و فرا رسیدن دوره بدون بارش به مدت $45 - 30$ روز پس از کاشت، تیمار تک‌آبیاری 50 میلی‌متر در اولین تاریخ کاشت را غیر قابل توجیه می‌سازد. اگر چه این شاخص نتوانسته تمایز مناسبی بین تک‌آبیاری

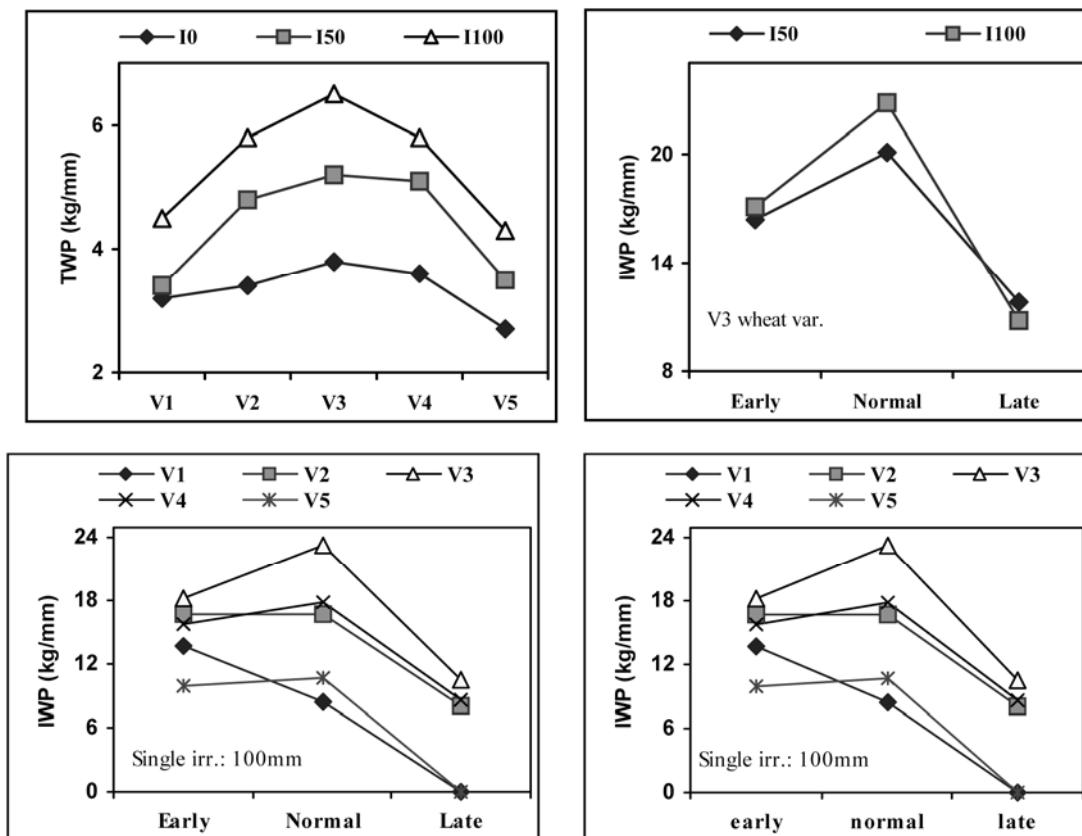
در خصوص بهره‌وری تک‌آبیاری در اضافه عملکرد نسبت به شرایط دیم، اگر عملکرد هر تیمار تحت تک‌آبیاری با شرایط دیم خود سنجیده شوند، ممکن است شاخص نتواند به طور کامل بیانگر تفاوت‌های تیمارها باشد. زیرا وقتی رقمی در شرایط دیم عملکرد مناسبی دارد ممکن است اختلاف عملکرد آن با شرایط تک‌آبیاری کمتر از رقمی باشد که در شرایط دیم عملکرد بسیار پایینی دارد. به عنوان نمونه بهره‌وری آب رقم V3 در تاریخ کاشت سوم با تک‌آبیاری 50 میلی‌متر (کیلوگرم بر میلی‌متر) کمتر از دو رقم V2 و V4 است، در حالی که عملکردی برابر با این دو رقم دارد و یا در همین تاریخ کاشت و تک‌آبیاری 100 میلی‌متر بهره‌وری آب رقم V3 برابر با دو رقم V2 و V4 است در حالی که عملکرد آن $200 - 300$ کیلوگرم در هکتار بیشتر است (جدول ۲). علت این مسئله، عملکرد بیشتر رقم V3 در شرایط دیم نسبت به تیمارهای دیگر است. لذا بهتر است تیمارهای عملکرد تحت تک‌آبیاری با متوجه عملکرد تیمار مطلوب در شرایط دیم مقایسه شود. بر این اساس متوجه عملکرد ارقام V3 و V4 در دیم مبنای مقایسه واقع می‌شود (جدول ۲ و شکل ۱).

نکته مهم این است که با توجه به فاصله زمانی $30 - 45$ روز تا وقوع اولین بارش مؤثر بعد از کاشت و احتمال خسارت جدی به محصول در اثر بروز تنفس خشکی، بهتر است که اولین گزاره تک‌آبیاری که در تاریخ کاشت زود انجام می‌گیرد به میزان 100 میلی‌متر باشد، تا ذخیره رطوبتی کافی برای رشد محصول تا اولین بارش موثر وجود داشته باشد. لذا ضرورتی به بحث در خصوص تک‌آبیاری 50 میلی‌متر در اولین تاریخ کاشت وجود ندارد و به خاطر ریسک‌پذیری بالای آن، خصوصاً در شرایط مزارع زارعین و تحت مدیریت مرسوم، این گزاره از چرخه بررسی بیشتر حذف می‌گردد.

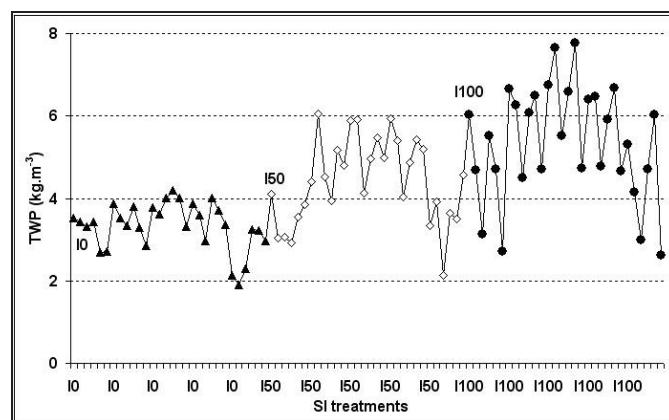
مطابق با آنچه در بالا ذکر شد بهره‌وری تک‌آبیاری در اضافه عملکرد نسبت به شرایط دیم (متوجه تیمار برتر)، برای تیمار تک‌آبیاری 100 میلی‌متر در تاریخ کاشت زود، نشان می‌دهد که بالاترین میزان بهره‌وری آب مربوط به رقم V3 است $18/2$ کیلوگرم بر میلی‌متر). در تاریخ کاشت سوم یا دیر، کاملاً مشخص است که V1 و V5 دارای بهره‌وری پایین تحت شرایط 50 میلی‌متر آبیاری بوده و مناسب نیستند، علت منفی شدن بهره‌وری تک‌آبیاری برای این دو رقم کمتر شدن عملکرد با تک‌آبیاری نسبت به شرایط دیم است (جدول ۲). این ارقام به خاطر سرد شدن هوا، فرصت کافی برای رسیدن به مرحله‌ای که نسبت به سرما متتحمل شوند را پیدا نکرده‌اند، و به خاطر پوشش سبز ناچیز، بطئی بودن رشد و نرسیدن به مرحله پنجه‌زنی، در اثر بروز سرما، دچار خسارت و افت عملکرد شدند. هم‌چنین تک‌آبیاری 100 میلی‌متر در تاریخ کاشت سوم نیز توجیه‌پذیر نیست، زیرا با توجه به سرد شدن هوا، تأمین نشدن نیاز حرارتی گیاه برای رشد، کاهش تبخیر و تعرق و نزدیک شدن به وقوع بارش‌های

احتمال وقوع اولین بارش موثر پاییزه برنامه کشت تنظیم گردد. آبیاری سیک ۵۰ میلی‌متری در تاریخ کاشت زود، همراه با ریسک است و بهره‌وری کل آن حتی از برخی گزاره‌های دیم نیز کمتر است. به همین منوال آبیاری سنگین ۱۰۰ میلی‌متری در تاریخ کاشت دیر نیز قابل توجیه نخواهد بود. مطابق با این شکل می‌توان برنامه مناسب کشت و آبیاری محدود را تدوین کرد.

۱۰۰ میلی‌متر نشان دهد اما آنچه که بدیهی و روشن است برتری رقم V3 و V4 (آذر ۲) نسبت به دیگر ارقام است. محدوده تغییرات شاخص بهره‌وری کل آب کاربردی (مجموع بارش و آبیاری) برای تیمارهای آبیاری در شکل ۲ نشان داده شده است. مطابق با این شکل، نوسانات مقادیر بهره‌وری بارش به نحوی است که شرایط کشت نرمال نسبت به دیگر شرایط برتری دارد، لذا بهتر است از تعجیل در کشت تحت شرایط دیم پرهیز و متناسب با

شکل ۱- مقادیر بهره‌وری آب مصرفی ارقام گندم تحت شرایط تاریخ کاشت و سطوح تک‌آبیاری

شکل ۲- محدوده تغییرات شاخص بهره‌وری کل آب کاربردی (مجموع بارش و آبیاری)

جدول - ۲- میانگین شاخص های بهره وری آب مصرفی برای ارقام گندم، برای دو سال زراعی ۱۳۸۲-۱۳۸۳ و ۱۳۸۳-۱۳۸۴

بهروزی آب آپیاری در افزایش عملکرد نسبت به شرایط دیم، IWP (کیلوگرم بر میلی متر)									
(۱) بهروزی آب آپیاری در افزایش عملکرد نسبت به شرایط دیم، IWP (کیلوگرم بر میلی متر)، V3 و V4 بر مبنای متوجه عملکرد ارقام ۳ و ۴ + ۱۴۰ کیلوگرم در هکتار) در سه تاریخ کاشت									
(۲) بهروزی آب آپیاری در افزایش عملکرد نسبت به شرایط دیم، IWP (کیلوگرم بر میلی متر)، V3 و V4 بر مبنای متوجه عملکرد ارقام ۳ و ۴ + ۱۴۰ کیلوگرم در هکتار) در سه تاریخ کاشت									
متوجه	Late	Normal	Early	۳/۱	۳/۳	۳/۶	متوجه	متوجه	متوجه
تمیازهای آپیاری	Late	Normal	Early	۳/۱	۳/۳	۳/۶	تمیازهای آپیاری	تمیازهای آپیاری	تمیازهای آپیاری
۳۰/۲	۳۰/۴	۲۹/۲	۲۷/۷	۳/۴	۳/۵	۳/۶	۱/۷	۱/۶	۱/۵
۴۲/۲	۴۲/۴	۴۲/۷	۴۲/۷	۲/۸	۲/۷	۲/۶	۲/۷	۲/۶	۲/۵
۴۳	۴۰/۳	۵۰/۱	۴۷/۷	۵/۲	۴/۵	۴/۷	۵/۷	۵/۶	۵/۵
۴۵/۴	۴۱	۴۷/۸	۴۷/۵	۵/۱	۴/۵	۴/۷	۵/۳	۵/۲	۵/۱
۳۱/۲	۳۰/۱	۳۲/۵	۳۰/۸	۳/۰	۳/۴	۳/۷	۳/۵	۳/۴	۳/۳
۳۶/۶	۴۱/۸	۳۸/۷	۴۲/۲	۴/۲	۴/۷	۴/۴	۴/۳	۴/۲	۴/۱
۲۱/۹	۱۶/۳	۲۲	۲۸/۳	۵/۰	۴/۷	۴/۸	۵/۸	۵/۷	۵/۶
۲۸/۴	۲۱/۴	۲۱/۲	۲۱/۲	۵/۸	۴/۴	۴/۵	۵/۵	۵/۴	۵/۳
۳۱/۹	۲۵	۲۲/۹	۲۲/۷	۷/۰	۵/۱	۵/۷	۶/۷	۶/۶	۶/۵
۲۸/۵	۲۲/۱	۲۲/۳	۲۰/۲	۵/۸	۴/۷	۴/۵	۵/۷	۵/۶	۵/۵
۲۱/۰	۲۲/۷	۲۵/۲	۲۴/۵	۴/۵	۳/۷	۳/۸	۵/۱	۵/۰	۵/۰
۱۹/۸	۲۹/۹	۲۹/۴	۲۹/۴	۴/۱	۴/۱	۴/۱	۴/۱	۴/۱	۴/۱

نتایج نشان داد که عملکرد محصول تحت تیمارهای صفر، ۲۹۸ و ۲۲۲ میلی متر آب کاربردی به ترتیب $4/15$ ، $4/18$ ، $1/8$ و $4/46$ تن در هكتار بوده است در حالی که بهره‌وری کل آب مصرفی (آبیاری + بارش) تیمارها به ترتیب $5/3$ ، $7/6$ ، $10/6$ و $18/5$ کیلوگرم بر میلی متر به دست آمد و این نتیجه نشان می‌دهد عملکرد در واحد سطح شاخص مناسبی برای ارزیابی تیمارهای آبیاری به پایه تحت شرایط محدودیت آب به شمار نمی‌رود (16 و 28).

اثر زمان کاشت و آبیاری پاییزه بر افزایش عملکرد گندم دیم توسط اداری و همکاران (4) و کالیاندرو و بوئی (6) نیز گزارش شده است. در شرایط شمال عراق کشت زود، زمان بهینه کاشت گندم است و به ازای هر هفته تأخیر در کاشت ممکن است تا 500 کیلوگرم در هكتار افت عملکرد ایجاد شود (4 و 6). در شمال سوریه، بهره‌وری آب در تولید گندم (10 کیلوگرم بر میلی متر) دو برابر بیشتر از محصولات نخود و عدس ($4-5$ کیلوگرم بر میلی متر) به دست آمد (30 و 31). به نحوی که در آنالیز داده‌های آبیاری تکمیلی عدس و نخود، نشان داده شد که برای نخود با کاربرد 33 درصد آبیاری تکمیلی کامل و برای عدس با 6 درصد آبیاری تکمیلی کامل، حداقل بهره‌وری آب آبیاری در تولید دانه به دست می‌آید (16 ، 19 و 20).

نتیجه‌گیری

تاریخ کشت در شرایط دیم با آبیاری پاییزه مفهوم پیدا می‌کند و بررسی سه تاریخ کاشت در واقع نحوه تخصیص زمانی آب تک آبیاری در زمان کاشت (پاییز) را نشان می‌دهد که در یک دوره تقریبی یک ماهه برای دستیابی به بیشترین میزان بهره‌وری آب، چگونه باستی زمان و میزان آبیاری مدیریت شود. لذا بر اساس شاخص بهره‌وری آب و اجزای آن می‌توان چنین نتیجه‌گیری کرد که در دوره زمانی تاریخ کاشت زود، تک آبیاری 100 میلی متر، در دوره زمانی تاریخ کاشت نرمال، تک آبیاری 75 میلی متر (بر اساس میان‌بابی و با برآش داده‌های آزمایشی) و در دوره زمانی تاریخ کاشت دیر، تک آبیاری 50 میلی متر گزارش قابل توصیه خواهد بود که ضمن افزایش و بهبود عملکرد و بهره‌وری آب در ثبات و پایداری تولید و جلوگیری از تغییرات آن طی شرایط مختلف بارش موثر است. فاصله زمانی تاریخ کاشت زود تا احتمال وقوع اولین بارش مؤثر پاییزه (تقریباً در هفته دوم آبان ماه) ضرورت انجام آبیاری سنگین را ایجاب می‌کند.

سپاسگزاری

این مقاله مستخرج از نتایج طرح تحقیقاتی شماره $093-82-81-21$ است که با اعتبارات و امکانات موسسه تحقیقات کشاورزی دیم

در واقع چنین به نظر می‌رسد که شاخص‌های پنج گانه بهره‌وری شامل بهره‌وری بارش، بهره‌وری تک آبیاری در اضافه عملکرد نسبت به عملکرد مطلوب در شرایط دیم، بهره‌وری تک آبیاری در اضافه عملکرد نسبت به عملکرد همان تیمار در شرایط دیم، بهره‌وری تک آبیاری در عملکرد کل و بهره‌وری مجموع آب تک آبیاری و بارش در عملکرد کل) هر کدام می‌توانند به نحوی در انتخاب گزینه مطلوب مؤثر و مفید باشند. بر اساس نتایج موجود (2 و 3) اگر چه در شرایط خشکسالی، تمام این شاخص‌ها قابلیت کاربردی دارند، اما در شرایط نرمال تنها سه شاخص بهره‌وری بارش، بهره‌وری تک آبیاری در اضافه عملکرد نسبت به عملکرد همان تیمار در شرایط دیم و بهره‌وری مجموع آب تک آبیاری و بارش در عملکرد کل مؤثر بوده و قابلیت کاربرد دارند.

متوسط بهره‌وری بارش در این پژوهش $2/6$ تا 4 کیلوگرم بر میلی متر است که هر چند نسبت به آنچه که تحت مدیریت زارعین به دست می‌آید، بیشتر است، اما مطلوب نیست. متوسط بهره‌وری بارش در غرب آسیا و شمال افریقا در تولید گندم حدود $3/5$ کیلوگرم بر میلی متر است و ممکن است با مدیریت زراعی اصلاح شده و توزیع مقدار مناسب بارش تا 10 کیلوگرم بر میلی متر افزایش یابد (16) اما با اعمال حد بهینه آبیاری، متوسط بهره‌وری آب مصرفی مجموع بارش و آبیاری به $22/1$ کیلوگرم بر میلی متر رسید در حالی که با آبیاری کامل، بهره‌وری آب مصرفی برابر $7/5$ کیلوگرم بر میلی متر به دست آمد (18).

تعیین و اندازه‌گیری اجزای شاخص بهره‌وری مورد توجه محققین دیگر هم قرار گرفت. طی پژوهشی در مرکز بین‌المللی تحقیقات کشاورزی در مناطق خشک (ایکاردا)، بهره‌وری بارش، بهره‌وری آب آبیاری و بهره‌وری مجموع آبیاری و بارش در تولید دانه گندم برای متوسط 5 سال ($1991-96$) به ترتیب $11/1$ ، $9/6$ و $13/6$ کیلوگرم بر میلی متر گزارش گردید (16). طی پژوهشی در لرستان توکلی و همکاران (2)، نشان داده شد که اعمال تک آبیاری در پاییز (زمان کاشت) و یا بهار (ظهور سنبله تا گل دهی) برای گندم دیم، بهره‌وری کل آب مصرفی (مجموع بارش و آبیاری) را به محدوده $5/7-6/3$ کیلوگرم بر میلی متر ارتقا بخشید و بهره‌وری آب آبیاری نیز برابر $21/5-32/6$ کیلوگرم بر میلی متر گزارش گردید. بهره‌وری آب آبیاری در تولید دانه گندم در شرایط تکزاس امریکا، برای چهار تیمار آبیاری کامل، 67 درصد آبیاری کامل، 33 درصد آبیاری کامل و شرایط دیم به ترتیب $4/6$ ، $8/7$ و $1/6$ کیلوگرم بر میلی متر (25) و در شمال سوریه به ترتیب 3 ، $9/3$ و $9/9$ کیلوگرم بر میلی متر گزارش شد که نشان می‌دهد در تکزاس 33 درصد آبیاری کامل و در سوریه 67 درصد آبیاری کامل، رجحان و برتری نشان می‌دهند (33). همچنین طی تحقیقی روی گندم و با مقادیر مختلف آب کاربردی

اجرا گردید، بدین وسیله تشكیر و قدردانی می‌شود.

منابع

- توکلی ع.ر. ۱۳۸۰. به گزینی مدیریت تک‌آبیاری در زراعت گندم دیم، مجله تحقیقات مهندسی کشاورزی، موسسه تحقیقات فنی و مهندسی کشاورزی جلد ۲ (۷): ۴۱-۵۰.
- توکلی ع.ر.، لیاقت ع.، علیزاده ا.، اشرفی ش.، عویس ذ. و پارسی نژاد م. ۱۳۸۹. بهبود بهره‌وری بارش در تولید گندم دیم با اعمال گزاره‌های بهبود در سطح مزارع زارعین در منطقه سردسیر بالادست حوضه کرخه. نشریه آبیاری و زهکشی ایران، ۲(۳): ۲۹۷-۳۰۷.
- توکلی ع.ر.، بلسون و.، رضوی ر. و فری ف. ۱۳۸۲. بررسی عکس العمل گندم دیم نسبت به سطوح مختلف آبیاری تكمیلی و نیتروژن، گزارش نهایی موسسه تحقیقات کشاورزی دیم شماره ۳۱۵/۸۲/۱۱۴.
- 4- Adary A., Hachum A., Oweis T., and Pala M. 2002. Wheat Productivity under Supplemental Irrigation in Northern Iraq. On-Farm Water Husbandry Research Report Series, No.2. International Center for Agricultural Research in the Dry Areas (ICARDA). Aleppo, Syria.
- 5- Batten G.H., and Khan M.A. 1987. Effect of time of sowing on grain yield, nutrient uptake of wheats with contrasting phenology. Aust.J.Agric. 27: 881-887.
- 6- Caliandro A., and Boari F. 1992. Supplementary irrigation in arid and semi-arid regions. In: International conference on supplementary irrigation and drought water management. Volume 1. Sep.27-Oct2.1992. Bari. Italy.
- 7- Cooper P.J.M., and Gregory P.J. 1987. Soil water management in the rainfed farming systems of the Mediterranean region. Soil Use Manage. 3(2): 57-62.
- 8- FAO. 1988. World agriculture toward 2000: an FAO study. Belhaven Press, London.
- 9- French R.J., and Schultz T.E. 1984. Water use efficiency of wheat in a Mediterranean-type environment: I. The relation between yield, water use and climate. Aust. J. Agric. Res. 35:743-764.
- 10- Harmsen K. 1984. Nitrogen fertilizer uses in rainfed agriculture. Fert.Res.5: 371-382.
- 11- Harris H.C., Cooper P.J.M., and Pala M. 1991. Soil and crop management for improved water use efficiency in rainfed areas. Proceeding of an International Workshop, Ankara, Turkey. 15-19 May 1989. ICARDA, Aleppo, Syria.
- 12- ICARDA. 2003. ICARDA Annual Report 2002. International Center for Agricultural Research in the Dry Areas (ICARDA). Aleppo, Syria
- 13- Keating J.D.H., Dennett M.D., and Roadgers J. 1986. The influence of precipitation regime on the management of dry areas in northern Syria. Field Crops Res. 13:239-249.
- 14- Kitamura Y. 1990. Management of an irrigation system for double cropping culture in the tropical monsoon area. Technical bulletin 27, Tropical Agricultural Research Center, Ministry of Agriculture, Forestry and Fisheries, Tsukuba, Ibaraki, Japan.
- 15- O'Leary G.J., Connor D.J., and White D.H. 1985. Effect of sowing time on growth; yield and water use of rainfed wheat in the Wimmera, Vic. Aust. J. Agric. Res. 36:187-196.
- 16- Oweis T., and Hachum A. 2004. Water harvesting and supplemental irrigation for improved water productivity of dry farming systems in West Asia and North Africa. 4th international crop science congress 26th. September to 1st October 2004, Queensland, Australia.
- 17- Oweis T., and Zhang H. 1996. Water use efficiency: Index for optimizing supplemental irrigation of wheat in water scarce areas. J. of Applied Irrigation Science, Vol.33, No.2.
- 18- Oweis T., Hachum A., and Kijne J. 1999. Water harvesting and supplemental irrigation for improved water use efficiency in dry areas. International Water Management Institute, Colombo, Sri Lanka, SWIM paper 7. 38pp.
- 19- Oweis T., Hachum A., and Pala M. 2004a. Water use efficiency of winter-sown chickpea under supplemental irrigation in a Mediterranean environment. Agric. Water Manage. 66, 163-179.
- 20- Oweis T., Hachum A., and Pala M. 2004b. Lentil production under supplemental irrigation in a Mediterranean environment. Agric. Water Manage. 68, : 251-256.
- 21- Oweis T., Pala M., and Ryan J. 1998. Stabilizing rainfed wheat yields with supplemental irrigation and nitrogen in a Mediterranean Climate. Agro. J. 90: 672-681.
- 22- Oweis T., Salkini A., Zhang H., Ilbeyi A., Hustun H., Dernek Z., and Erdem G. 2001. Supplemental irrigation potential for wheat in the central Anatolian plateau of Turkey, ICARDA.
- 23- Pala M., and Studer C. 1999. Cropping systems management for improved water use efficiency in dryland agriculture. Paper presented at the International Conference on Water Resource Conservation and Management in Dry Areas, 3-6 December 1999, Amman, Jordan.
- 24- Ryan J., and Matar A. (ed.). 1992. Fertilizer use efficiency under rainfed agriculture in West Asia and North Africa. ICARDA. Aleppo, Syria.
- 25- Schneider A.D., and Howell T.A. 1996. Methods, amounts and timing of sprinkler irrigation for winter wheat.

- Trans. of ASAE 40: 137-142.
- 26- Studer C., and Erskine W. 1999. Integrating germplasm improvement and agricultural management to achieve more efficient water use in dry area crop production. Paper presented at the International Conference ob Water Resource Conversation and Management in Dry Areas, 3-6 December 1999, Amman, Jordan.
- 27- Tavakkoli A.R., and Oweis T. 2004. The role of supplemental irrigation and nitrogen in producing bread wheat in the highlands of Iran. Agric. Water Manage. 65:225-236.
- 28- Tavakoli A.R., Oweis T., Ashrafi Sh., Asadi H., Siadat H., and Liaghat A. 2010. Improving rainwater productivity with supplemental irrigation in upper Karkheh river basin of Iran. International Center for Agricultural Research in the Dry Areas (ICARDA), Aleppo, Syria, 123pp.
- 29- Tavakoli A.R., Oweis T., Ferri F., Haghighi A., Belson V., Pala M., Siadat H., and Ketata H. 2005. Supplemental Irrigation in Iran: Increasing and Stabilizing Wheat Yield in Rainfed Highlands. On-Farm Water Husbandry Research Report Series No.5. 46 pp, ICARDA.
- 30- Zhang H., and Oweis T. 1999. Water – yield relations and optimal irrigation scheduling of wheat in the Mediterranean region. Agric. Water Manage. 38: 195-211.
- 31- Zhang H., Pala M., Oweis T., and Harris H. 2000. Water use and water use efficiency of chickpea and lentil in a Mediterranean environment. Australian J. of Agric. Rese. 51:295-304.
- 32- Zhang H., Wang X., You M., and Liu C. 1999. Water-yield relations and water use efficiency of winter wheat in North China Plain. Irri. Sci. 19: 37-45.
- 33- Zhang H. 2003. Improving water productivity through deficit irrigation: Examples from Syria, the north China plain and Oregon, USA. In: Kijne, J.W., Barker, R., and Molden, D. (eds) Water Productivity in Agriculture, limits and opportunities for improvement, International Water Management Institute (IWMI), Colombo, Sri Lanka. Pp.301-309.

Determining the Water Productivity Components under Planting Single Irrigation Management for Rainfed Wheat Varieties

A. Tavakoli¹

Received: 8-3-2011

Accepted: 4-4-2012

Abstract

The main purpose of rainfed farming is increasing the water productivity by applying suitable agricultural management including single irrigation (SI) and panting time for wheat varieties. In order to study the SI optimization and determination its optimal program, a field experiment was conducted as split-split plot based on a randomized complete block design with three replications for different wheat varieties at main station of Dryland Agricultural Research Institute (DARI), Maragheh, Iran, during two crop seasons of 2000-2004. The treatments included three panting time, three SI and five wheat varieties ($V_1=72YRRGP$, $V_2=Fenkang 15/Sefid$ (seed white), $V_3=Turkey$, $13//F9.10/Maya''S''$, $V_4=Azar2$, $V_5=double cross shahi$). On based of water productivity indices, rain water productivity (RWP), irrigation water productivity (IWP), and total water productivity (TWP) optimal program of single irrigation scenarios was 100mm at early, 75mm at normal and 50mm at late sowing date. V_3 wheat variety was better than other varieties. At this single irrigation program, maximum single irrigation water productivity ($11.3 - 21.3 \text{ kg.mm}^{-1}$) in producing grain yield and stabilized wheat production were obtained.

Keywords: Single irrigation, Sowing date, Yield, Rain water productivity

1- Assistant Professor of Agricultural Engineering Research Section, Agricultural Research Center of Semnan Province Shahrood

Email: art.tavakoli@gmail.com